

אמונה

”אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קָצֵר יָמִים וְשָׁבַע רִגְזוֹ” (איוב י"ד):
וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי-אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי
כָּלֶם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלָאִים רוּגְזוֹ וְיִסּוּרֵינָן, וְאֵינן שׁוֹם
עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מֵעֵמֶל וְיָגוֹן הַזֶּה כִּי-אִם
לְבָרִיחַ לְהִשָּׂם יִתְפַּרֵּךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה.

הַחֶכֶם - עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ - שִׁיְהִפּוֹךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל
תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד, שִׁיעֲמוֹל בַּתּוֹרָה, וְאִז
אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי
עוֹלָם הַבָּא:

עֲנָה וְאָמַר רַבְּנּוּ, זְכַרְוֵנוּ לְבִרְכָה: הַגָּה הַכֹּל אוֹמְרִים,
שִׁישׁ עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא, וְהִגָּה, עוֹלָם הַבָּא - אֲנוּ
מֵאַמִּינִים שִׁישׁ עוֹלָם הַבָּא, אֲפֹשֶׁר יֵשׁ גַּם עוֹלָם הַזֶּה
גַּם-כֵּן בְּאֵיזָה עוֹלָם?, כִּי בְּכֵאֵן נִרְאָה שֶׁהוּא הִגִּיהֵנּוּם,
כִּי כָּלֶם מְלָאִים יִסּוּרִים גְּדוֹלִים תָּמִיד. (ליקוטי מוהר"ן תנינא קיט)

עֵיקַר הָאמונה היא על-ידי אמונת חכמים בחינת,
”וּיֵאמִינוּ בַּהֶשֶׁם וּבַמְשֵׁה עַבְדּוֹ”, כִּי אִי אִפְשָׁר
לְהֵאמִין בַּהֶשֶׁם כִּי אִם כְּשִׂמְאָמִנִים בַּמְשֵׁה עַבְדּוֹ
שֶׁהוּא אמונת חכמים. (ליקוטי הלכות אורח חיים פסח הלכה ו' א')

הָאָדָם לא בא לְזַה הָעוֹלָם כִּי אִם לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית.
כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַנְשִׂמָה לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית, דִּהְיִנוּ לְהַכִּיר
אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ פְּרָאוּי, כִּי אִם עַל יְדֵי שְׂתִהְיָה בְּזֶה
הָעוֹלָם דִּיקָא.

אָכֵל הָעֵקָר הוּא מְנַהֵיג הַדּוֹר הָאֲמִתִּי. כִּי אִי אֶפְשָׁר
לְהָאָדָם לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי
הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ, (שֶׁהוּא דִּיקָא יְכוּל לְהַאִיר בְּנוֹ יְדִיעַת נְהַשְׁגַּת הַתְּכֵלִית, עַל יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבְּזֶה
הָעוֹלָם דִּיקָא.) וְאֶפְלוּ אִם אָנוּ בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוּנָה בְּשִׁפְלֵי
הַמְדֻרְגָּה, (כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִין בְּעֶצְמֵנוּ עִתָּה בְּדוֹרוֹת הָאֵלּוּ, שֶׁכִּלְנוּ אִין פְּגִינּוּ נְפֻט
כָּלֵל) אָף עַל פִּי כֵן בְּגוֹדֵל כַּחוֹ שֶׁל מְנַהֵיג הָאֲמִתִּי כִּנְ"ל
- הוּא יְכוּל לְהַאִיר גַּם בְּנוֹ הַשְׁגַּת הַתְּכֵלִית הַנְ"ל בְּכָל
אֶחָד וְאֶחָד.

עַל כֵּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְנַעֲנַע וּלְהַתְחַנֵּן
הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם יְתִי, וּלְבַכּוֹת בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ בְּכָל יוֹם
עַל זֶה, שְׂיִרְחַם עָלֵינוּ הַשֵּׁם יְתִי וְיִתֵּן לָנוּ מְנַהֵיג אֲמִתִּי
רוֹעֶה נְאֻמָּן כְּזֶה שְׂיִהְיָה בְּבַחֲיַנַּת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה
שְׂיִכְנִיס בְּנוֹ דַעַת אֲמִתִּי, לְהַכִּיר הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי
כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית
בְּשִׁלְמוֹת מַה שֶׁאָנוּ צְרִיכִין לְהַשִּׁיג בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לְעוֹלָם הַשִּׁפְלָה הַזֶּה: (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֲנִינָא לֵט)

חיפוש הצדיק

צריכין להשתדל מאוד, ולבקש מאוד מאוד מהשם יתברך, בכל יום ויום, שיזכה להתקרב לצדיק אמיתי שיש לו בחינת רוח הקודש באמת, כדי שיזכה לאמונה שלימה שהיא כל היהדות, שעיקרה תלויה בהצדיק האמת. (לקוטי הלכות חושן משפט שותפות הלכה ד ב')

בראש השנה האחרון שקודם הסתלקותו אמר רבנו שצריכין לבקש ולחפש מאוד מאוד את הרוח נבואה של הצדיק המנהיג האמת, שעיקר שלמות האמונה שהיא עיקר היהדות - על ידו דייקא.

בודאי אין החיפוש והבקשה אחרי הגוף הגשמי של הצדיק, כי אם אחרי הרוח הקודש שלו, שעל ידי זה עיקר תיקונו. ולזה צריכין יגיעה גדולה וחיפוש הרבה עד שימצא. ואם יחפש באמת בודאי ימצא.

(אב"י הנחל א)

בעל השדה

יש שְׂדֵה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁשָׁם גְּדֵלִים כָּל הַנְּשָׁמוֹת. וְאֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת צְרִיכִים בְּעַל הַשְּׂדֵה שִׁישְׁגִיחַ עֲלֵיהֶם וַיַּעֲסוּק בְּתַקְוָנָם.

וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד שְׂרוּצָה לְרַחֵם עַל נַשְׁמָתוֹ, לְבַקֵּשׁ
וּלְהִתְחַנֵּן הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשָּׁם יְהוָה כָּל יְמָיו, שְׂיִזְכֶּה
לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הַזֶּה שֶׁהוּא בְּעַל הַשְּׂדָה, שֶׁהוּא
מִסְתַּכֵּל עַל כָּל אֶחָד לְהִבְיֵאוֹ אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי, כִּי אִי
אֶפְשָׁר לָבוֹא אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הַנִּצְחִי כִּי אִם עַל יְדֵי
הַצְדִּיק הַזֶּה שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּעַל הַשְּׂדָה הַעֲלִיּוֹנָה:
(ליקוטי מוהר"ן סה)

מִי שְׂרוּצָה לְחַגּוֹר מִתְנַיִו, לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת הוּא
הַבְּעַל הַשְּׂדָה, צָרִיךְ לְהִיּוֹת אִישׁ אֲמוּד וְתַקִּיף, וְגִבּוֹר
חַיִל, וְחֶכֶם, וְצָדִיק גָּדוֹל מְאֹד. כִּי צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲדָם
גָּדוֹל וּמְפֹלֵג בְּמַעֲלָה מְאֹד, כִּי הַרְבֵּה יְסוּרִין וְדַבָּרִים
קָשִׁים עוֹבְרִין עָלָיו, אֲךָ עַל יְדֵי גְדֻלּוֹתָו וּמַעֲלָתוֹ עוֹבֵר
עַל כָּלֵם. (ליקוטי מוהר"ן)

וְכִבֵּר נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁאָמַר, כִּי יֵשׁ צְדִיקִים
שֶׁעָבְדוּ וְטָרְחוּ עַד שֶׁזָּכּוּ לְאִיזָה מְדֻרְגָּה וּמַעֲלָה כָּל
אֶחָד כְּפִי מַעֲלָתוֹ,
אֲבָל עַל עֲצָמוֹ אָמַר, שֶׁאִם הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהוּא עֹכֵשׁ
בְּאוֹתָהּ הַמַּעֲלָה וּמְדֻרְגָּה שֶׁל אֲשֶׁתְּקַד אִינוֹ רוּצָה אֶת
עֲצָמוֹ כָּלֵל רַק בְּכָל פַּעַם הוּא עוֹלָה מִמְדֻרְגָּה
לְמְדֻרְגָּה.

קוֹדֶם הַסְתַּלְקוֹתוֹ אָמַר, שֶׁכָּבֵר הוּא עוֹמֵד עַכְשָׁיו עַל
מַדְרֵגָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג יוֹתֵר בְּשׁוּם אוֹפֵן, כָּל
זְמַן שֶׁמְלַבְּשִׁין בְּהַגּוּף.

וְאָמַר כְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵיךְ נוֹאֵלֵט שׁוֹיִן גִּיגְעֵרִין דָּאס הַעֲמֵדִיל אוֹיס גִּיטָאן נוֹאֲרִין
אֵיךְ קָאן אוֹיף אֵיין מַדְרֵגָה נִיט שְׂטִיִּין כָּכֵר רְצִיתִי לְפָשׁוּט כְּתַנְתִּי
מִפְּנֵי שְׂאֵינִי יָכוֹל לְעֲמוֹד עַל מַדְרֵיגָה אַחַת
(שיחות הר"ן קעט)

מגדולת רבנו

אָמַר אָנִי אִישׁ פֶּלֶא וְנִשְׁמָתִי הוּא פֶּלֶא גָדוֹל (חיי)
מוהר"ן גדולת השגתו)

אָמַר אָנִי נֶהָר הַמְטֵהָר מִכָּל הַכְּתָמִים (חיי מוהר"ן)
מעלת המתקרבים אליו)

אֲנִי יוֹדֵעַ בְּבִרְוֵר שֶׁאֲנִי מְנַהֵג הַדּוֹר יַחֲדֵי בַעֲלוֹם וְאֵין
מְנַהֵג כְּמוֹנִי.

אֵל תְּתַבְּהֵל וְאֵל תְּתַבְּלַבֵּל וְאֵל תִּפּוֹל בְּרוּחַךְ מִשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם דֵּיִיקָא בְּדוֹר הִיתוּם הַזֶּה
בְּזְמַן הַחוּשֶׁךְ שֶׁל עַכְשָׁיו, מֵאִיר בַּעֲלוֹם - אִיר כְּזֶה -
חִידוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים שֶׁלֹּא הִיָּה מִימֹת עוֹלָם, שִׁיכוֹל
לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם.
(אב"י הנחל)

הבעל דבר שם ליבו על זה מאוד לבלבל את העולם, והקים בעולם מפורסמים הרבה של שקר. וגם בין הצדיקים האמתיים הכניס מחלוקת עד שאין אחד יודע היכן האמת.

"תהי'ש כמוני צדין לא ה'יה בעולם" - זה אינו אפלו בטפה מן הים מגדלתו, שהוא גדול כל-כך שהוא יכול לתקן אותנו, הוא יתן תקונים לכלם, חולים כמונו. הוא יתקן אותנו ואת כל העולם, לא ישאר אפלו אחד בלי תקון!

(ישראל סבא. גדול השם)

הרופא הגדול

צריך לבקש אחר הרבי הגדול ביותר, וכל מה שהוא קטן ביותר, הוא צריך רבי גדול ביותר, שיהיה אמן נפלא כזה שיוכל להלביש שכל עליון כזה (דמיון השגתו ית"ש) לקטן ומרחק כמותו. כי כל מה שהחולה נחלש ביותר, הוא צריך רופא גדול ביותר. על כן, אל תטעה לומר 'די לי אם אהיה מקורב אצל איש פשוט פשוט המתקן ביראת ה' ונכבד קצת, ולמה לי לבקש גדולות ולחזור אחר הצדיק הגדול דיקא, הלואי שאהיה מתחלה כמו איש פשוט הזה'

(כמו שטועין בנה בפה אנשים). אל תטעה לומר כן, כי אדרבא, כל אהד כפי מה שידע בנפשו גודל פחיתותו וגודל רחוקו שנתרחק מאוד מהשם יתברך, כמו כן הוא צריך דיקא להתקרב להרבי האמת הגדול במעלה מאוד מאוד.

(ליקוטי מוהר"ן ל)

נתגלה לנו אור הצדיק האמת בעצמו, הוא רבנו ז"ל. אנחנו צריכים להתדבק רק אליו ולא לחפש במקומות אחרים, כי הוא דרך חדש כמו רשב"י והאר"י ז"ל והבעל שם טוב בעצמו. וממנו כבר לא יהיה חדשות עד משיח צדקנו.

וכמו שקשה, למה היה צריך לבוא רשב"י בעולם - לא היה די במשה רבנו עליו השלום שהיה כבר וכו'? כבר אמר רבנו ז"ל בחיי מוהר"ן: כי קודם שנמצא הצדיק האמת יכולין להתקרב להשם יתברך (היינו בדרכים שמקודם) וכשכבר נמצא צדיק האמת אזי אי אפשר להתקרב להשם יתברך בלתי דרכו ועצותיו, כי כבר נתחדש (עכשיו בעולם) חוליי הנפש כאלו עד ש(שכל אדם) מוכרח לרפואותיו (של זה הצדיק).

(מכתבי שמואל א כב)

יש ב'ספר המדות' דבור מרבנו שגילה: "ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים!" הצדיקים הם רבנו הקדוש ואנשיו האמתיים,
(ישראל סבא. הלכתא כנחמני)

הנהגה

כִּי מִרְחֻמֵּם יִנְהַגֵּם (ישעיה מ"ט) - הִיָּנוּ מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוא יכול להיות מְנַהֵיג.

וְרַחֲמָן כְּזֶה הוּא רַק מִשָּׁה רַבָּנוּ, כִּי הוּא הֵיךְ מְנַהֵיג יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יֵהֵךְ הַמְנַהֵיג לְעֵתִיד, כִּי "מֵה שֶׁהֵיךְ הוּא שִׁיֵּהֵךְ" וְכו' (קטלת א) כִּי מִשָּׁה רַבָּנוּ הֵיךְ לוֹ רַחֲמָנוּת בְּאֵמֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וּמָסַר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, וְהִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנְּגֹד, וְלֹא הֵיךְ חוֹשֵׁשׁ עַל עֲצָמוֹ כְּלָל (שמות ל"ב). (לקוטי מוהר"ן תנינא ז)

אֵיךְ לְאָדָם לְקַבֵּל מְנַהֵיגוֹת וְשִׁרְרָה, כִּי אִם כְּשִׁישׁ לֹא אִמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת שֶׁאֵיךְ שְׁלִימוֹת אַחֲרָיו.

כִּי הַמְנַהֵיגוֹת, עֵיקָרָה בְּבַחֲיִנַת רַחֲמָנוּת, וְעֵיקָר הַרְחָמִים תְּלוּי בְּהִסְתָּר עֲבוּדָה זָרָה, וְאִפְּלוֹ שֶׁמֶץ עֲבוּדָה זָרָה.

ואף שהוא חושב בעצמו שיש לו רחמנות על העולם, על-כן רוצה בהנהגתו, באמת - הוא רודף אחר הכבוד ותולה רדיפתו ברחמנות. ועל-ידי- זה יכולין לבוא למינות ואפיקורסות חס ושלום. אבל, מן השמים מרחמין ואין מניחין המנהיגות בידו.

(כתבי רבי נחמן יח)

כְּשֶׁאֵין לְיִשְׂרָאֵל מְנַהֵיג וּמְשַׁגֵּיחַ כְּזֶה, בְּאֵמֶת כָּל הָעוֹלָם מְעוֹרָב וּמְבֻלְבָּל, וְכָל הָרוֹצֵה לְטַל אֶת הַשָּׁם, נוֹטֵל, כְּמוֹ שְׂמֵתָנֶהֱג עֶכְשָׁו, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים. כִּי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין שְׂיִהְיֶה עֲלֵיהֶם מְשַׁגֵּיחַ, שְׂיִשְׁגַּיֵּחַ וְיִרְאֶה בָּהֶם שְׂיַעֲמוּד כָּל אֶחָד עַל מְקוֹמוֹ הַרְאוּי לוֹ בְּאֵמֶת,

וְהַמְשַׁגֵּיחַ הַזֶּה יִהְיֶה פְּרוּשׁ וְקָדוֹשׁ גָּדוֹל, בְּכַחֲנִית קִדְשָׁת וּפְרִישוֹת מְשָׁה, וְאִז יְכוּל לְהִנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל.

(לקוטי מוהר"ן תנינא עב)

ממשלה

יֵשׁ אֶחָד שְׂבָאֲתַגְלִיא אֵין לוֹ שׁוּם מְמַשְׁלָה, וְאֵף-עַל- פִּי-כֵן בְּאֲתַפְסָא וּבְהַעֲלֵם גָּדוֹל, הוּא מוֹשֵׁל עַל כָּל הַדוֹר. וְאֶפְלוּ עַל כָּל צְדִיקֵי הַדוֹר, כִּי כָּל נְשִׁמוֹתֵיהֶם

הם כלם תחת ממשלתו ומלכותו, וכלם נכנעים
וכפופים אליו, רק שהוא בהעלם גדול, בבחינות
(פלג'א א) : "בכל מקום מקטר ומגש לשמי". (ליקוטי מוהר"ן)

כי הנה הפלל, שהממשלה ביד הצדיק לפעול
פעלות כרצונו, כמו שדרשו חז"ל (מועד קטן ט"ז) : "צדיק
מושל וכו'; מי מושל בי – צדיק.

וזהו בחינת (בראשית מ"ב) : "ויוסף הוא השליט"; והוא
שרש קלליות נשמות ישראל, והם הענפים שלו
המקבלים ממנו.

ועקר הממשלה - להאיר ולהתעורר לבם לעבודת
השם יתברך. "שמע ה' קול יהודה ואל עמו
תביאנו"; הינו להאיר הארת הצדיק בענפים, הינו
בלב ישראל, וזהו: "ואל עמו תביאנו" (ליקוטי מוהר"ן לד)

רבנו הקדוש אמר: "כל מי שיש לו איזה הרהור
תשובה - זה נמשך ממני!" ככה הוא אמר רבנו
הקדוש.

אז כל ההתעוררות של עכשו, אנחנו רואים הרבה
בעלי-תשובה, זה סימן גם-כן על הגאולה, כי כל
העולם צריכים להמשיך לרבנו, אפלו שלא יודעים

מְהִיכֵן, זֶה בְּאֶדָם. אֲבָל זֶה הַכֹּחַ שֶׁל רִבְנוּ יִשְׁנוּ
בְּעוֹלָם וְהוּא עוֹשֶׂה פְּעֻלּוֹת וְהוּא לֹא נוֹתֵן מְנוּחָה:
(ישראל סבא. למעלה מהטבע)

כבוד והתנשאות

אם היה לאדם יישוב הדעת, היה רואה שכל ענייני העולם הזה, הכל שטות והבל. ובפרט התאוה של כבוד ומנהיגות, להיות מפורסם ולנסוע על המדינה, הכל הבל ורעות רוח, והוא שטות גדול באמת, כי באמת אין שום תענוג ונחת רוח אפילו בעולם הזה, כי הוא מלא ייסורים ובזיונות, רחמנא ליצלן.

(ליקוטי עצות. כבוד לה)

(ליקוטי עצות. כבוד כד)

מי שרוצה כבוד הוא שוטה

בזה הזמן, אין בנמצא, שירצה אחד התנשאות לשם שמים. על-כן, עכשיו אסור לרדוף אחר ההתנשאות, אלא יברח מן הכבוד וההתנשאות בתכלית באמת.
(אבי הנחל. ליקוטי מוהר"ן תנינא פ)

בזמן הזה אין מהראוי שירצה אחד התנשאות, אלא יברח מן הכבוד וההתנשאות באמת.

(ליקוטי עצות. כבוד לד)

אָמַר עַל אַנְשֵׁי-שְׁלוֹמְנוּ שֶׁקָּשָׁה לָהֶם שְׁיָרִימוּ אֶת
עֲצָמָן לְהַנְהִיג בְּרַבָּנוֹת וְהַתְנַשְׂאוֹת, מִחֲמַת שֶׁהַכְּנִסְתִּי
בָּהֶם אָמַת הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדִּי

פַּעַם סִפֵּר רַבְּנֵי זְצוּק"ל לְכַתּוּ אָדִיל מִמְּפָרְסָם
אָחֵד, שֶׁמִּשְׁךְ זְמַן רַב הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּהַתְלַהֲבוֹת,
מִחֲמַת שֶׁחֲתוּל אַחַת גָּרְדָה וְנִקְשָׁה הַדָּלֶת, וְהָיָה נִדְמָה
לוֹ, שֶׁחֲסִידָיו דוֹחֲפִים אֶת עֲצָמָם אֶצֶל הַדָּלֶת כְּדֵי
לְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, וְאַחַר-כֵּן נוֹדַע לוֹ, שֶׁהָיָה זֶה רַק
חֲתוּל, הָרִי שֶׁהַתְּפִלָּל לְשֵׁם הַחֲתוּל רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
(אֲבִינִי"ה בִּרְזֵל)

סַכְנָה גְּדוּלָה לֵהִיּוֹת מִפּוֹרְסָם וְלֵהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם. לֹא
מִבְעִיא כִּשְׂאִינוּ רֵאוּי כֻּלָּל וְלוֹבֵשׁ טְלִית שְׂאִינוּ שְׁלוֹ,
אִלָּא אִפִּילוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, גְּדוּלֵי הַדּוֹר, יֵשׁ עֲלֵיהֶם סַכְנוֹת
נּוֹרָאוֹת בְּהַנְהַגַּת הָעוֹלָם, כִּי בְּהַנְהַגַּת הָעוֹלָם וְלוֹמַר
תּוֹרָה בְּרַבִּים יְכוּלִים לַעֲבוֹר מִמֶּשׁ "גְּנוֹב וְנֹאֻף וְרִצּוֹח"
בְּכָל עַת וּבְכָל רִגַע רַחֲמָנָא לְצַלָּן. (לִיקוּטֵי עֲצוֹת. כְּבוֹד לַה)

בַּעַת שֶׁהָיָה הַמַּחֲלוּקַת עַל רַבֵּי נֵתָן (תַּלְמִיד רַבְּנֵי)
נִתְּנוּ לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת שֶׁלֹּא יִפּוֹל בַּדַּעַתוֹ, וְסִיפְרוּ לוֹ אִיזָה
מַעֲשֵׂה שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם:

שהיה רופא והיה לו תלמיד העוזר לו. וברכות הימים ההמון עם התחילו לעשות עסק ופרסום מהעוזר יותר מהרופא, עד שהוא נתפרסם בעולם ונתכבד יותר.

ופעם אחת עשה המלך סעודה וישבו כל אחד לפי כבודו, וישב התלמיד העוזר קודם ואחר כך הרופא.

ענה הרופא ואמר: אתה הרי כן יודע את החילוק ביני לבינך!

ענה ואמר אליו: אל תיפול בדעתך ואל יהיה לך חלישות הדעת, כי כן מנהג העולם שבכל דור ודור, תשעים ושמונה אחוז אינם יודעים מן האמת, והשני אחוז יודעים.

(כוכבי אור ספורים נפלאים עמוד ר"ז)

מלחמת עמלק

עיקר מלחמת עמלק שבכל דור, הוא כנגד שם ה', שהוא שם הצדיק האמת שהוא שם השם, כי שמו משותף בשם הצדיק. אשר הצדיק הזה האמת, הוא הפאר והיופי וההידור של כל העולם, הוא החן האמת של כל העולם, אשר כל מי שנכלל בשם האמת של זה הצדיק הוא מסתכל על עצמו בכל הד' יסודות שהם כל המדות, וזוכה לחזור בתשובה להשם יתברך.

ואם זה הצדיק האמת שבכל דור היה נתגלה בעולם, וכל העולם היו מקורבים אליו באמת, היה העולם כבר מתוקן, כי זה הצדיק יש לו כח לתקן כל העולם, אם לא היו מעלימין ומסתירין אותו. על כן מרוצה עמלק, שכל אלו הראשים יהיו גדולים ומפורסמים בשם גדול בעולם. ויהיה להם התנשאות גדול. וכל כוונתו הרעה רק כדי להעלים על ידי זה שם הראש בית האמתי שהוא הראש של כל הראשים שבעולם.

כי זה עיקר תוקף מלחמות שבכל דור, כי בכל דור מוכנת הגאולה לבא על ידי הראש בית הזה שהוא בחינת משה משיח שהוא הצדיק האמת הגדול במעלה שבכל דור. אך עיקר העיכוב הוא על ידי המחלוקת העצום הזה שהוא בחינת מלחמת עמלק שכל מלחמתו להסתיר ולהעלים שם הצדיק הזה כנ"ל.

(לקוטי הלכות אורח חיים שבת הלכה ז ט)

אחרית הימים

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יִתְגַּבֵּר וַיִּתְפַּשֵּׁט הַשָּׁקֶר לְאָרְכוֹ
וּלְרַחֲבוֹ מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, לְהַטְעוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם חֹס
וְשִׁלּוֹם מִהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, לְתַפֵּס הַכֹּל בְּשִׁקְרֵיו בְּכַמָּה

וְכַמָּה מִיָּנִי פְתוּיִים נְהַסְתוֹת וְדַבְרֵי חֶלְקֵלְקוֹת
וְעַרְמִימִיּוֹת וְטַעֲנוֹת נְאֻמֹּתֶיךָ שֶׁל הַכֹּל.

אָבֵל עַל-יְדֵי הַתְּפִשְׁטוֹת הַשֶּׁקֶר בְּיוֹתֵר עַד שֶׁהוּא
סָמוּךְ לְמַרְגּוּעוֹ וּמְנוּחָתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁכְּמַעַט יִתְעַו
הַכֹּל בְּשֶׁקֶרְיוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי דִיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי
הַשֶּׁקֶר מְאֹד מְאֹד יִתְחַפֵּן הַשֶּׁקֶר אֶל הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי
זֶה בְּעֲצֻמוֹ הַכְּנַעַת הַשֶּׁקֶר וּבִטּוּלוֹ, וּמִשָּׁם דִיקָא חוֹזֵר
וְצוֹמֵחַ הָאֱמֶת, בְּבַחֲיִנַת "אֱמֶת מְאֹרֶץ תִּצְמַח" -
"מְאֹרֶץ" דִיקָא, שְׁוֹשֵׁלֶךְ עַד לְעֶפֶר וְאֶרֶץ, אֲזִי דִיקָא
יִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת. (מכתבי ר' ישראל ו')

בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בַּסְּפָרִי הַחֲסִידוֹת מוּבָא, מַעֲשֵׂה
מִהַבְעַל שֵׁם טוֹב בַּעַת שֶׁהַתְּפַלֵּל בִּיעַר, שְׂרָאוּהוּ
תַלְמִידָיו שֶׁמִּכָּה רָאשׁוֹ בְּאֵילָן וְצוּעֵק בְּבַכִּיָּה,
וְכַשְׁשָׂאֵלוּהוּ לְפֶשֶׁר הַתְּנַהֲגוֹת מוּזְרָה זֹו, עֵנָה וְאָמַר:
שְׂצַפָּה בְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ עַל הַדּוֹרוֹת הַסְּמוּכִים לְבִיאַת
הַמְּשִׁיחַ שִׁיְהִי רַבִּי־ס' (רַבִּינִים) כְּמוֹ אַרְבֵּה (ויש גורסים שאמר, שִׁיְהִי
הַרְבֵּה רַבִּינִים כְּמוֹ הָעֵלִים שְׂבָאֵילָן) וְהֵם אֵלּוֹ שִׁיעַכְּבוּ אֶת הַגְּאוּלָּה!
(ראוה אוצר חיים פרישת תצא)

עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַקּוּם עִמּוֹ מֵאוֹתָם נְבִיאֵי
הַשֶּׁקֶר שֶׁמְמַלְאִים בְּטֵנָם בְּכַבוֹד וּגְאוּת, וּמְרַאִים עֲצֻמָּם

כצדיקי הדור, וצדים נפשות יקרות ודורסים וטורפים
אותם ברגל גאווה ושקר, ומעורים עיניהם של ישראל
מלראות אור המנהיג האמת שמגלה ומאיר אור השם
לכל באי עולם לדור דור לנצח. (אב"י הנחל צ')

רשעים בחושך ידמו

ר'אש בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (שמות ל) רְאשֵׁי-תְבוֹת רְבִי. וְלִהְפֹךְ:
רְשָׁעִים בְּחֹשֶׁךְ יִדְמוּ (שמואל-א ב) רְאשֵׁי-תְבוֹת רְבִי. (לקוטי מוה"ר נקא)

מִי שְׁנוֹהֵג רְבֻנוֹת בְּכִשְׁרוֹת וּבְתַמִּימוֹת כְּרֵאוֹי, עַל-
יְדֵי-זֶה זֹכָה שְׁיַעֲלֶה לְגִדְלָה לְסוֹף יָמָיו, וְכָל מֵה
שְׁנַחֲשֵׁב לְגִדְלָה בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר, הוּא עוֹלָה לְגִדְלָה זֹ,
כְּגוֹן בְּדוֹר הַזֶּה שְׁעָקַר הַגִּדְלָה וְהַפְּכוֹד הוּא
כְּשִׁמְחִזִּיקִין אוֹתוֹ לְצַדִּיק מִפְּרָסָם. אֲזִי זֹכָה שְׁיִתְקַבֵּל
בְּסוֹף יָמָיו לְמִפְרָסָם גְּדוֹל, אִף שְׁבִאָמֶת אֵינוֹ בֵּן, כִּן
שֶׁהוּא אִישׁ כְּשֵׁר פְּשׁוּט, וְנוֹתַנִּין לוֹ שְׁכָרוֹ קָדָם
שְׁיִוצֵא מִן הָעוֹלָם וְאַחַר-כֵּן וְכוּ' (לקוטי מוה"ר רלו)

יש מנהיגים שנקראים בשם רבי, ובודאי אינם
יכולים להנהיג אפילו את עצמן, מכל שכן אחרים.
ואף-על-פי-כן הם נוטלים גדלה לעצמן ורודפים
אחר ההתנשאות להנהיג העולם.

צריך כל אחד לראות שלא להסמיך אותם שלא ליתן להם שום תוקף ועז, כי הם עצמם אינם חיבים כל-כך כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם, אך אלו הנותנים להם תקף ועז ונסמכים על-ידם שיהיו נקראים בשם רבי, הם עתידים ליתן דין וחשבון.

(ליקוטי מוהר"ן סא)

אָמַר לְעֵינַי הַמְּפָרָסִים שֶׁל שָׁקָר, כִּי עַל הַבְּעַל דְּבָר קָשָׁה מְאֹד לְטָרוּחַ עִם כָּל הָעוֹלָם לְהַטְעוֹתָם מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, עַל-כֵּן הֶעֱמִיד מְפָרָסִים אֶחָד בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי וּמְפָרָסִים אֶחָד בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי.

וְאָמַר עַל מְפָרָסִים אֶחָד שֶׁהוּא עָקָר רֹאשׁ אֶלְף אֲנָשִׁים, שֶׁבְּנֵי דָאִי לֹא יָקוּמוּ בְּתַחֲיַת הַמַּתִּים.

(חיי מוהר"ן עבודת השם)

יש מנהיגים שמתנהגים ברבנות וממשלה ומושלים על עם דל בחינם, כי לא ניתן להם גדולה מן השמים כלל, רק הם מתגאים מעצמם על הדור בחינם. עד שיש להם כח אפילו להעניש את מי שאינו רוצה להכניע את עצמו תחת ממשלתם. ובאמת אין זה נקרא מעניש אלא מזיק, כי הם "מזיקי עלמא".

ועל ידי הגאווה הזאת של אלו המנהיגי הדור, על ידי זה מתגבר תאוצת ניאוף בעולם.

(ליקוטי עצות. כבוד כח)

עזות של קדושה

הרשעים החולקים על הצדיק הם ממשיכים אריכת הרוח שלהם מהרב דסטרא אחרא בחינת עשו, בחינת 'יש לי רב' וכו', והרוח שלהם גדול בשעתו, בחינת רוח סערה, אך לסוף מסער גופה ונשמתה, בחינת להאבידו וכו'.

על כן אסור להתגרות בהם, כי מחמת שהרוח שלהם גדול בשעתו יכול להזיק לו חס ושלום..אם לא מי שהוא צדיק גמור או שמקורב לצדיק כזה, שהוא צדיק גמור, אז אינו מתירא מהם כלל, וצדיק גמור הוא מי שכבר ברר כל הארבעה יסודות והכניע וביטל הרע לגמרי (ל. הלכות פסח ג)

פעם אחת אני הלכתי לרב לישקה, הוא היה זקן, הוא היה יותר גדול מכולם והוא אהב אותי. ואני נכנסתי לבית שלו והוא קיבל אותי באהבה, אבל הוא היה מתנגד לברסלב. וזה היה אחרי שכבר זכיתי להתקרב לרבי ישראל וקיבלתי כל מיני בזיונות ושפיכות דמים, אז רב לשקיה אמר לי: "אם אתה מרגיש שזה מכניס בכך יראת שמים ואמונה וקיום התורה - אל תשמע לשום רב ולא לשום אדם בעולם"

...ברוך השם, זה היה לי חיזוק גדול, כי הוא משלהם, מצד המתנגדים. אבל היה לו איזה נקודת אמת, הוא הכיר בי שאני מחפש את האמת אז הוא אמר לי דיבורים כאלה.

(ישראל סבא עמוד כ"ט)

בְּכָל רְגַע שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִתְקַרְבוּ לְרַבְּנוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְכָל הַרְבָּנִים, לְכָל הַמַּתְנַגְדִּים - אֲזַי יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה תְּכַף, כֵּן!

(ישראל סבא למעלה מהטבע)

עשה לך רב

עשה לך רב, היינו שיתקן בחינת המלכות, ואזי כשיתקן בחינת מלכות שלו ויוכל למשול בכל מה שירצה

(ליקוטי מוהר"ן ג')

'עשה לך רב' - ואם אינך יכול למצאו, התיקון על-ידי 'וקנה לך חבר' הינו על-ידי הספרים הקדושים הנכתבים בקנה, תחבר אותם אליך ותעיין בהם היטב, תוכל לידע מי הוא הרב האמת, כי עיקר התיקון על-ידי ריבוי הספרים: (ליקוטי הלכות ראש חודש הלכה ז נה)

עוד כתבו אנשי-שלומנו, מהסתלקות מורנו רבי נתן שבמוצאי שבת-קדש האחרונה שלפני הסתלקותו, נכנס לשלש הסעודות ואמר אז את הפרוש

הני"ל על המשנה **שאמר בזה הלשון**: מען דארף זיך מקרב זיין צוא איין רבי, און אז סע ניט דא קיין רבי – איז מען זיך מחבר צוא דער פען **צריך לקרב עצמו לרבי, וכשאיין רבי, מתחברים לעט.** וגם אמר אז לרבי מאיר יהודה: אפילו כשהאדם הוא בעל עבירה הגדול ביותר, העיקר שיחזיק עצמו ברבינו, בוודאי יעשה תשובה ויהיה לו תיקון:
(עלים לתרופה סיפור הסתלקות)

רבנו הקדוש ר' נחמן מברסלב, הוא הרבי שלנו ושל כל ישראל. יש לו כל המיני עצות, כל המיני רפואות לכל אחד ואחד מה שהוא צריך הרבי כבר הכין לנו 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי תפלות', 'לקוטי הלכות', 'לקוטי עצות', הוא כבר הכין לנו הכל! לכל אחד ואחד. הרפואות והישועות והתקונים.
(ישראל סבא. סוד כוונת הפתק)

לְאוּ כָּל אֶדָם זֹכֶה לְמִצּוֹת דְּרָפּוּ הַמֵּיחָד לֹו לְפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ לְשׁוּב בּוֹ לְהִשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, וְעַל זֶה צָעַק דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, "בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרֻחוֹ לְשִׁמּוֹר כְּדַבְּרֵיךָ",
וְגַלְיָה לָנוּ אֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, זָכָר צַדִּיק לְבָרְכָה, שְׁעַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים יִשְׁפִּיעַ לֹו הַשֵּׁם

יִתְבַּרְךָ חֲכָמָה וּבִינָה וְנִדְעַת לְהַשִּׁיג מְעַצְמוֹ דְרָכֹו
הַמֵּיחָד לוֹ דִּיקָא לְפִי שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמַתּוּ מַה לוֹ לַעֲשׂוֹת
בְּזֶה הָעוֹלָם עַד שִׁיזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.
(השתפכות הנפש א)

כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּאֵיזָה דְבָר,
יִפְתַּח סֵפֶר וְיִבִּין אֵיךְ לְהִתְנַהֵג:

(ספר המידות דעת יד)

מִי שֶׁהוּא שׁוֹנֵא מִמוֹן, מִלְּמַדִּים אוֹתוֹ מִלְּמַעֲלָה
הַדְרִיךְ שִׁילַךְ בֵּה

(ספר המידות)

כְּשֶׁתִּסְתַּכֵּל בְּשֵׁמִים כְּשֶׁהֵם זְכִים וּבְהִירִים, תִּזְכָּה
לְאַמוּנַת חֲכָמִים

(ספר המידות. אמונה יד)

אֲנִחָה דְקַדְשָׁה יְקָרָה מְאֹד, פִּי עַל-יְדֵי שְׁמִתָּאֲנַח עַל
שְׂרַחֹק מִהַקְדְּשָׁה, עַל- יְדֵי-זֶה נִפְסַק מִחֻבֵּל הַטְּמֵאָה
וְנִתְקַשֵּׁר לְחֻבֵּל דְקַדְשָׁה.

עוֹד מְבוֹאֵר מְגַדֵּל מַעֲלֵת יְקָרַת הָאֲנִחָה דְקַדְשָׁה, פִּי
מְבוֹאֵר שֶׁמֶּהָאֲנִחָה שְׁמִתָּאֲנַח הָאָדָם עַל עוֹנוֹתָיו, אוֹ
עַל מַעוֹט הַשְּׂגָתוֹ, הוּא יוֹתֵר טוֹב מִכְּפֶמָה סְגוּפִים
וְתַעֲנִיּוֹת.

כִּי בַתְעֲנִית אֵינוֹ מְשַׁבֵּר רַק הַגּוֹף לְבַד, אֲבָל בְּאַנְחָה
מְשַׁבֵּר כָּל הַגּוֹף, וְגַם מַחְלִיף אֶת הַנְּפֶשׁ וְהַחַיּוֹת שְׁלוֹ
מֵרַע לְטוֹב

(ליקוטי מוהר"ן קט)

הַעֲקָר הוּא הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין שִׁיְהִי כּוֹסֵף תָּמִיד
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבַתוֹךְ כֵּן מִתְפַּלְּלִין וְלוֹמְדִין וְעוֹשִׂין
מִצְוֹת

(שיחות הר"ן נא)

כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה בְּאַמֶּת רְצוֹן דִּקְדוּשָׁה לְהִתְקַרֵּב
לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ, אֵינוֹ צָרִיךְ עוֹד לְבַקֵּשׁ מִשׁוֹם אָדָם
וְלִלְמוֹד מִמֶּנּוּ. רַק הַרְצוֹן דִּקְדוּשָׁה בְּעֲצָמוֹ יוֹדִיעַ לוֹ
מֵה לַעֲשׂוֹת. לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ.

כִּי גַם הַצַּדִּיק הַרֵב הָאָמֵת הָעוֹסֵק תָּמִיד לְהַאִיר הַדַּעַת
בְּבִגְי אָדָם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְבַאֵר הַכֹּל בְּפִרְטוּיּוֹת בְּפֶה
וּבִכְתָּב. רַק שֶׁל-יְדֵי הַרְמְזִים שְׁלוֹ שְׁמֵשׁ נִמְשָׁךְ
בְּחִינַת הָאֶרֶץ הַרְצוֹן הוּא מְאִיר לְכָל אֶחָד בְּדַעְתּוֹ
שִׁיתְחַזֵּק בְּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים מְאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ.

וְאִזּוֹ הֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ מְאִיר לוֹ, שֶׁיִּבִּין מֵעֲצָמוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת
לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַעֵת הַצּוֹרֵךְ.

(ליקוטי הלכות אורח חיים נטילת ידים לסעודה הלכה ו מו)

שָׁקָר אֲנִי שׁוֹנֵא, וְלֹא יִכּוֹל לְסַבּוֹל הַרִיחַ שְׁלוֹ

(סבא ישראל)

אם רוצים אמת, אז השם יתברך נותן לנו מלאך של אמת והוא מלמד אותנו על כל דבר על כל יום תמיד. המלאך תמיד נמצא בלב והוא מלמד אותנו הכל!
(ישראל. סבא פלאות חדשות)

מי שאומר ליקוטי תפילות, אז הוא מוצא אמת.
(סבא ישראל)

כניסה לעבודת השם

היום אם בקולו תשמעו (תהלים צ"ה), זה כלל גדול בעבודת השם: שלא ישים לנגד עיניו כי-אם אותו היום, הן בעסק פרנסה והצטרפותו - צריך שלא יחשב מיום לחברו כמוכא בספרים. וכן בעבודתו יתברך - לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה.
(ליקוטי מוהר"ן ער"ב)

"אחד היה אברהם" (תקאל ל"א) שאברהם עבד השם רק על-ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שפרים מאחרי השם ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם, וזהו: "אחד היה אברהם".

(השמטה בליקוטי מוהר"ן)

כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֲזִי הַדְרֵךְ שֶׁמֵרְאִין לוֹ
הַתְרַחֲקוּת. וְנִדְמָה לוֹ שֶׁמֵרְחִיקִין אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה,
וְאֵין מְנִיחִין אוֹתוֹ כָּלֵל לְכַנֵּס לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּבְאִמַּת
כָּל הַתְרַחֲקוּת הוּא רַק כָּלוּ הַתְקַרְבוֹת. וְצָרִיךְ
הַתְחַזְקוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְכַלֵּי לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ, ח"ו,
כְּשֶׁרוֹאֶה שְׁעוֹבְרִים כַּמָּה וְכַמָּה יָמִים וְשָׁנִים, שֶׁהוּא
מְתַיַּגֵעַ בִּיגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּשִׁבְלֵ עִבּוּדוֹת הַשֵּׁם, וְעֵדִין
הוּא רְחוֹק מְאֹד, וְלֹא הַתְחִיל כָּלֵל לְכַנֵּס לְשִׁעְרֵי
הַקֶּדְשָׁה.

כִּי זֶה יְדוּעַ, שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּלְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת מְאֹד מְאֹד
וְאִפְלוּ כְּשִׁמְחָתָחִיל לְהִסְתַּפֵּל בְּעֲצָמוֹ, וְרוֹאֶה שֶׁאֵין בּוֹ
שׁוֹם טוֹב, וְהוּא מְלֹא חֲטָאִים, וְרוֹצֵה הַפְּעַל-דְּבָר
לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, חֶס-
וְשָׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲסוּר לוֹ לִפְלֵ מְזֵה, רַק צָרִיךְ
לְחַפֵּשׂ וּלְמַצּוֹא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי אֵיךְ
אֶפְשָׁר שְׁלֹא עָשָׂה מִיָּמָיו אֵיזָה מְצָנָה אוֹ דְבָר טוֹב.

(לקוטי מוהר"ן רפב)

צְדִיק הָאֵמֶת הוּא מְטָה כִּלְפֵי חֶסֶד וּמוֹצֵא טוֹב בְּכֹל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִלְקֵט כֹּל הַנְּקוּדוֹת הַטּוֹבוֹת
הַנִּמְצְאוֹת בְּכֹל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל

(אב"י הנחל)

ספרי רבנו

כִּי הוּא זְכוּת גְּדוֹל לְהֶאֱדָם כְּשִׁזְזוּהָ שִׁיְהִיו מִחֻשְׁבוֹתָיו
מְשׁוֹטְטוֹת בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד,
אֲשֶׁר אֵין עֶרוֹךְ אֵלָיו.
(חיי מוהר"ן פ"ג)

כִּי כָל דַּבְרֵי הַקְּדוּשִׁים הִיוּ בַּפֶּלֶס וּמִשְׁקַל גְּדוֹל, מֵהַ
לְגִלוֹת וּמֵהַ שְׁלֵא לְגִלוֹת. וְאִפְּלוּ תִיבָה אַחַת יִתִּירָה,
הִיָּה מִדְּקָדֵק עֲלֶיהָ שְׁלֵא לְדַבֵּר אוֹ שְׁלֵא לְהַעֲתִיק. כִּפִּי
מֵהַ שֶׁהִיָּה יוֹדֵעַ בְּהַשְׁגָּתוֹ הַעֲצוּמָה" (הארת ר' נתן בסוף תורה נ"ז)

דַּע, שֶׁדַּבּוּר אֲמֵת שְׁיִוָּצֵא מִפִּי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת אֲפִלּוּ
בְּמִלֵּי דְעֵלְמָא, הוּא יָקָר מִדַּבְרֵי תוֹרָה שֶׁל צַדִּיק אַחֵר.
כִּי בְּהַדְבָּרֵי תוֹרָה שֶׁל הָאֲחֵר יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁשֶׁם תַּעֲרֹבוֹת
הַרְבֵּה. אֲבָל זֶה הַדַּבּוּר הַיּוֹצֵא מִפִּי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, הוּא
רַק אֲמֵת לְבַד,
(ליקוטי מוהר"ן תורה קצב.)

כֹּל מִי שְׂרוּצָה לְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ וְעַל בְּנָיו שִׁיקְנָה סַפְרֵי
רַבֵּי נַחֲמָן וַיַּעֲסֵק בָּהֶם וַיִּקִּים אוֹתָם, אִזּוֹ יִהְיֶה עוֹלָם
חֹדֶשׁ לְגַמְרֵי...
(ישראל סבא. ספריו הקדושים)

רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ הוּא כֹּבֵד הַגְּאוּלָּה, ה'לִיקוּטֵי מוהר"ן'
זֶה הַגְּאוּלָּה, ה'לִיקוּטֵי הַלְכוֹת' זֶה הַגְּאוּלָּה. רַבְּנֵנוּ

הקדוש כבר גילה הכל לנו לתקן אותנו, לחדש אותנו,
כן. (ישראל סבא – ארץ ישראל)

שיהיה לכל ילד, לכל ילדה ספרי רבנו, אז יהיה
עולם אחר לגמרי, עולם חדש.
אנחנו נראה עכשו מה שלא היה בכל הדורות. לא
היה אור כזה! זה יביא לנו אור כזה שלא היה
מעולם... (ישראל סבא)

כל דיבור של רבנו הוא כל התורה כולה! רק תיבה
אחת מן 'הסיפורי מעשיות' עולה על הכל. על כל
התורה, על כל החכמות. מילה אחת! עוד לא היה
בעולם אור פלא כזה! (ישראל סבא – נחל נובע)

התבודדות

הַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל.
(לקוטי מוהר"ן תניא כה)

לְדַבֵּר, לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ כְּמוֹ לְפָנֵי חֵבֶר, כְּכֹה
רְצָה רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ, שְׂנַדְבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ כְּמוֹ עִם
חֵבֶר טוֹב.

יכולים לדבר עם השם יתברך, לספר לו הכל מה שעובר עלינו. מספרים לו: "מה אתה אומר? אני צריך את זה ואני צריך את זה", לדבר עם השם יתברך כל מה שהוא רוצה, כל מה שהוא צריך, לדבר עמו כמו שמדברים עם בן, עם אבא, בלשון רגילה,

להתפלל אל השם בפשיטות, באמונה. צריכים אנחנו להתקשר ולהאמין בשם על כל דבר:

(ישראל סבא לבקש ולהתפלל)

על-ידי תפלה יכולין לבוא לכל לכול טוב לתורה ועבודה ולכל הקדשות ולכל העבודות ולכל הטובות שבכל העולמות.

(השתפכות הנפש יב)

עקר הכלי זין של איש ישראלי הוא התפלה. וכל המלחמות שצריך האדם לכבש, הן מלחמת היצר הרע, הן שאר מלחמות עם המונעים והחולקים הכל על-ידי תפלה. ומשם כל חיותו. על בן מי שרוצה לזכות לקדשת ישראל באמת, צריך להרבות בתפלות ובקשות ושיחות בינו לבין קונו, כי זה עקר הכלי זין לנצח המלחמה:

(לקוטי מוהר"ן ב)

כך קיבלתי מרבי המובהק מוהר"ר ברסלבר, שלזכות לעצה אמיתית צריכין מקודם לצעוק הרבה הרבה מעומקא דליבא בחינת "צעק ליבם" ונתקננו בעצה טובה מלפניך" ואחר הצעקה צריכין להביט על ההשגחה, ויש הרבה לכתוב ולספר. (מכתבי ר' ישראל קרונוגר)

שמחה

מְצוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וְלִהְיוֹת לְהַרְחִיק הַעֲצוּבוֹת וְהַמְרָה שְׂחִרָה בְּכָל כּוֹחַ
(לקוטי מוהר"ן תנינא כד)

הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. וַיִּשְׂמַח עֲצָמוּ בְּכָל מָה
שְׂיֻכָּל, וְאַפְלוּ עַל-יְדֵי מְלֵי הַשְּׂטוּתָא, לַעֲשׂוֹת עֲצָמוּ
בְּשׂוּטָה וְלַעֲשׂוֹת עֲנִינֵי שְׂטוּת וְצָחוּק אוֹ קְפִיצוֹת
וְרַקוּדִים, כְּדֵי לְבֹא לְשִׂמְחָה, שֶׁהוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד.
(לקוטי מוהר"ן תנינא מה)

גם על ידי השמחה יכולין להחיות אדם אחר. כי יש בני אדם שיש להם יסורים גדולים ונוראים רחמנא ליצלן ואי אפשר להם לספר מה שבלבם. והם היו רוצים לספר, אך אין להם בפני מי לספר ולהשיח עמו את כל אשר עם לבבם. והם הולכים מלאים

יסורים ודאגות, וכשבא אדם עם פנים שוחקות יכול להחיות אותם ממש, ולהחיות אדם אינו דבר ריק, כי הוא דבר גדול מאד.

(חיי מוהר"ן מ"ג)

כְּשֵׁיִשׁ דֵּינִים חֵס וְשְׁלוֹם, עַל יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי רְקוּדִין וְהַמְחָצָת כֶּף נַעֲשֶׂה הַמְתַּקֶּת הַדֵּינִים וְכוּ'

(ליקוטי מוהר"ן י')

צְרִיךְ לאדם שיהיה לו עזות גדול דקדושה כדי שיוכל לעמוד כנגד העזי פנים המונעים. ועיקר העזות וההתחזקות הוא על ידי שמחה וחדוה.

לזכות לשמחה הוא על ידי תורה ותפילה, והעיקר הוא תפילה, שיתפלל בכל פעם להשיג הנסתר ממנו.

על ידי השמחה – עיקר העזות להתקרב לצדיקי אמת, שהם כלליות הקדושה, שעיקר שלמות האמונה נמשך על ידם

(ליקוטי עצות שמחה ה-1)

עיקר פגם הברית היא על ידי עצבות ומרה שחורה. וכן להפך – עיקר שמירת הברית הוא על ידי שמחה. על ידי שמחה זוכין שהשם יתברך בעצמו יעזור לו לשמור ברית קודש

(ליקוטי עצות שמחה יח)

תיקון הכללי

תִּקְוֹן לְמִקְרָה-לְיָלָה, ח"ו, לֹאמַר י' קִפִּיטָל (מזמור)
תְּהִלִּים, וּמִי שְׁזוֹכָה לְאַמְרָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, אֵין צְרִיךְ
לְפַחַד עוֹד כָּלֵל מִפְּגָם הַנּוֹרָא שֶׁל הַמִּקְרָה, ח"ו, כִּי
בְּנֵדָאֵי נִתְמַקֵּן עַל-יְדֵי-זֶה וּבְזִכּוֹת תִּקְוֹן חֲטָא זֶה יָבֹא
מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ לְקַבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ז)
"בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה' נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס", בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
אָמֵן. (ליקוטי מוהר"ן חנינא צב)

מקוה

הַמִּקְוָה מוֹשִׁיעַ בְּכָל הַצָּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יְרֵמְיָה י"ד):
"מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה" כִּי הוּא חֲסֵד
עֲלִיוֹן, שְׂמוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת. וְעַל כֵּן הַמִּקְוָה מְטַהֵר
מִכָּל הַטְּמְאוֹת, וְעַל כֵּן הַמִּקְוָה שְׂמוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת
וּמִכָּל הַיִּסּוּרִים, הוּא מְטַהֵר מִכָּל הַטְּמְאוֹת וּמִכָּל
הַחֲטָאִים. (ליקוטי מוהר"ן ג'ו"ד)

וְזוֹכָה לְפִרְנָסָה בְּנֶקֶל וְלִרְפוּאָה וּלְחַיִּים וְנֶאֱרִיכוֹת
יָמִים וְלַעוֹרֵר בְּנֵי אָדָם לְהַשֵּׁם יתְבַרְךְ. וְנִתְבַטְּל
הַמַּחְלֻקָּת וְהַכַּעַס וְזוֹכָה לְשְׁלוֹם וּלְרַחֲמִים וּלְדַעַת
גְּדוּל: (קיצור ליקוטי מוהר"ן ג'ו"ד)

על-ידי טבילת מקנה מזכירין זכות אבות.

(ספר המידות זכות אבות חלק א' א)

מקנה מסגל להנצל מרוצחים

(חיי מוהר"ן תעה)

רבי נתן הפליג מאוד במעלת הטבילה במקנה ומי שחזק מאוד להיות רגיל בזה בכל יום יש לו תקנה לעולם בכל מה שיעבור עליו.
(כוכבי אור)

חצות

על-ידי התבודדות בלילה נכן על-ידי קימת חצות זוכה להיות בשמחה ולחשוב בכל עת על תכליתו וסופו האחרון לעולם הפא עד שישוב בתשובה שלמה באמת. וזוכה להסתכל על כל מה שהשם תברך מסבב עמו ולהבין שהכל הוא כדי לרמוז לו רמזים בכל עת להתקרב אליו שזהו עקר הישוב הדעת האמתי.
(קיצור ליקוטי מוהר"ן נ"ד טו)

קימת חצות הוא המתקת הדינים והוא מסגל כמו פדיון.
(קיצור ליקוטי מוהר"ן קמ"ח א)

על-ידי קימת חצות יזכה להבין את התורה ולדרוש אותה.
(ספר המידות למוד חלק א' עט)

הלכה

על-ידי למוד פוסקים ו"שְׁלַחַן ערוך" זוכין להיות
בעל הבית ומושל על הארץ, (ועל-ידי-זה זוכה להקים שערי און עון
ולחשיג על-ידי-זה חכמה עלאה וחכמה תמאה שהוא עקר מעניג אן עדין.)
ועין ב"שיחות הרב"ן" שפכתב שם: חיוב גדול על כל
אחד מישראל ללמד בכל יום שעור פוסק (לימוד הלכה)
חק ולא יעבור. ואפלו בשעת הדחק כשאין לו פנאי
או שהוא בדרך אף-על-פי-כן על כל פנים ילמד
איזה סעיף "שְׁלַחַן-ערוך" באיזה מקום שהוא,
אפלו במקום שאינו עומד שם בסדר למוד
ב"שְׁלַחַן-ערוך". באופן שכל ימי חייו לא יצא יום
בלי למוד "שְׁלַחַן ערוך". ובשאר הימים כשאין
שעת הדחק ילמד כל הארבעה "שְׁלַחַן-ערוך" בסדר
עד שיגמור כלם ואחר-כך יחזור ויתחיל בסדר.
והוא תקון גדול מאוד לברר ולתקן כל הפגמים שפגם
על-ידי עוונותיו, כי על-ידי למוד פוסקים מבררין הטוב
מהרע שהוא כלל כל התקונים. (קיצור ליקוטי מוהר"ן רפו אות א)

חברים

העניין של רבנו הוא רבי ותלמידים. כל החסידים - גדולים וקטנים, אין גדולים ואין קטנים, כולנו חברים.
(ישראל סבא)

כְּשֶׁשָׁנִים מְדַבְּרִים יחד בִּירְאָת שָׁמַיִם, אֲזִי כְּשֶׁאֶחָד מֵאִיר לְחִבְרוּ בְּאִיזָה דְּבוּר, נִחְשָׁב חֲבֵרוֹ אֲצִלוּ בְּחִינַת תְּלִמִיד וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה לְהַפְּךָ, דִּהְיִנוּ כְּשֶׁאֶחָד-כֶּךָ הוּא מְקַבֵּל מִחֲבֵרוֹ אִיזָה דְּבוּר, אֲזִי נַעֲשֶׂה הוּא בְּבְחִינַת תְּלִמִיד לְגַבֵּי חֲבֵרוֹ. וְצָרִיךְ כָּל אֶדָם לְזָהֵר, לְהִשְׁתַּדֵּל וְלַעֲסֹק בְּזָה, כִּי "לא תהוּ בְּרָאָה לְשִׁבְתּ יִצְרָה" כִּי צָרִיךְ כָּל אֶחָד לַעֲסֹק בְּיִשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם.
(לקוטי מוהר"ן תנינא ז')

סיפור ר' ישראל (סבא) על הקשר שלו עם רבי ישראל קרדונר: אני כל כונתי לא היה בשביל לתת כבוד לרבי ישראל, כל כונתי היה לחפש אולי אני אמצא איזה אור, אולי הוא יכול להאיר בי איזה אור - איך לעבוד השם באמת, זה העיקר.
וגם-כן הוא - אותו הדבר. וזה היה העניין שלנו.
הוא לא חיפש להתעלות עלי, העניין שלו היה רק בשביל שאולי הוא יצליח להאיר בי איזה ניצוץ

מרבנו הקדוש, שיהיה לי טובה בעולם הזה ובעולם הבא. זה היה עיקר כונתינו ועיקר הקשר שלנו. בשביל זה הצלחנו.

(ישראל סבא לחפש האמת)

מי זה חבר טוב – חבר שמקרב אותי לצדיק.

(רבי ישראל בר אודסר)

החברים המקורבים לצדיקי אמת ואוהבים את עצמם בהם, ראוי שיחזקו זה את זה ויעזרו זה את זה.

ועקר ההתחזקות הוא בגודל פת הצדיק האמת שהוא גדול כל כך עד שיכול להעלות גם נפשו הפגומה ביותר ולא יצאה ענין מחל אל הקדש אפלו כחוט השערה, גם אותו יכול הצדיק להעלות ולחדשו לטובה בגודל כחו, וזה עקר ההתחזקות של כל אחד.

אנחנו צריכים לשמור עצמנו מאד שלא תפגם האהבה חס-ושלום אפלו כחוט השערה, כי ראוי לנו לאהב עצמנו ביותר שאת יותר עז מחמת שזכינו שיהיה לנו איזה חלק בפרסום והתגלות אור הצדיק האמת בעולם, אשר בזה תלוי תקון העולם בשלמות:

(ישראל סבא למעלה מהטבע)

מעלת הקיבוץ של ישראל האוהזין עצמן בהצדיק האמת באהבה ואחדות גדול, ובתכלית השלום האמיתי, וממשיכין על עצמן בכל עת הארת הדעת הקדוש שלו, ומתקבצין ומתועדין בכל עת לדבר זה עם זה ביראת שמים, ומהארת הדעת הקדוש שעוסק הצדיק הנ"ל להאיר בהם, הקיבוץ הזה הוא יקר ונעלה מאוד. ועל ידי זה הקיבוץ תיהיה הגאולה במהרה בימינו ויבוא משיח ויתקן הכל בשלמות.

(אב"י הנחל א)

הדפסת הספרים

הנני להביע בזה את רצוני באופן מוחלט, ברור ונמרץ, כי כל רכושי וזכויותי, מכל מין וסוג שהוא, ישמשו לאחר אריכות ימי ושנותי אך ורק למען המטרה של הדפסת והפצת ספרי ר' נחמן מברסלב
(מתוך לשון הצוואה של סבא)

דף אחד מספרי רבנו יהיה תיקון על הכל, ובכל מצוה אני עליכם שעיקר עסקכם יהיה להדפיס את הספרים, שיתקיים יפוצו מעינותיך חוצה, ותהיו חזקים בממון ברצון ובטרחא. (רבי נתן "עלים לתרופה" - סיפור הסתלקות)

כל העולם יעסקו בספרי רבנו! רק אנחנו צריכים לשים ליבנו להכניס כל חיותנו על זה. כל אחד שיש לו איזה כסף – רק על זה, להדפיס ספרי רבנו! אנחנו צריכים למסור כל נפשנו וזרענו על זה, להדפיס ולהדפיס דברי רבנו בעולם.

(ישראל סבא)

אני לא משתמש עם הכסף שאני מקבל מהממשלה. הוא כולו על הדפוס של ספרי רבנו. אני לא מקבל מזה כלום! כל הכסף שאני מקבל מהביטוח לאומי, כולו מוקדש לדפוס על ספרי רבנו".

(ישראל סבא)

רבי ישראל קארדונר, כתב לכלילות אנשי שלמנו, שמצא את עצמו כמחויב בחיוב הקדוש הזה - להודיע לבני אדם גבורותיו, אשר הגדיל השם לעשות עמנו, שהקדים לנו רפואה למכותינו, והופיע עלינו הדעת הקדושה. וזאת הייתה עיקר כוונתי בהשתדלותי בהדפת ספרי רבנו הקדוש, אשר מלאים עצות יקרות ונחמדות והתחזקות נפלאה לכל אחד ואחד לפי מדרגתו.

(כתבי רבי ישראל קרדונר)

איזה זכות הרבים זה להדפיס, אפילו אם רק אדם אחד ילמד ויזכה על ידי זה מה שיזכה כבר כדאי לעשות מסירות נפש עבור זה, וכמו שאמר רבי נתן, שהוא לא מצליח להתחיל לעשות משהו בענין רבנו עד שהוא מצייר לעצמו שכבר נושאים אותו על קרש הטירה ולהכניסו לקבר
(מכתבי שמואל ר)

הפצה

למלא כל הבתים, כל הסביבה, כל מקום על ספרי רבנו. אז יהיה הגאולה השלמה!
(ישראל סבא)

כי כל אחד מישראל מגדול ועד קטן, צריך לעסוק בבנין היכל הקודש הנ"ל, הינו לקרב נפשות להשם יתברך, כי בשביל זה נברא
(ר' נתן. ליקוטי הלכות פורים ר' א')

לא נוכל לחיות ולא לאכול, איך אנחנו יכולים לנוח ולישון בצער ובצרות כאלה של עם-ישראל!?

עד עכשיו לא היה אפשר לדבר מזה, כי העולם לא רצו להתקרב...

**אנחנו ישנים, מדוע נישן? צריכים להודיע האמת,
זה מתקבל!**

**נר, אנחנו יושבים ומדברים ומדברים, אוטו יש לי,
נהגים יש לי, דלק גם כן יש לי, מתי שאתם רוצים אני
מוכן לבוא, יכולים לנסוע יומם ולילה ולפרסם את
רבנו בכל ארץ ישראל. אני רוצה לנסוע פעם
לירושלים, פעם לכותל, אולי אזכה להכניס אור רבנו,
זה העיקר שבכל העיקרים! זה העיקר העולם, עיקר
הכל! אני מוכן לנסוע, אני מוכן לנסוע לאיפה שאתה
רוצים...**

(ישראל סבא)

**ניסע בכל ארץ ישראל כל היום וכל הלילה עם
רמקול ונשמיע ניגונים ונעשה רעש שיש רבי נחמן
מברסלב בעולם וגם מי שיודע לנגן ניגונים, זה טוב
מאוד, רק העיקר הוא האמת, אמת ואמונה. וגם כן
אנחנו יכולים לרקוד בכל הרחובות בכל מקום בכל
עיר בכל כפר ברמזורים כשיש אור אדום אז נעמוד
גם כן ונרקוד..."**

(ישראל סבא)

**אנחנו צריכים לשמוח ולרקוד בכל מקום, זה העיקר
של הכל, העיקר היסוד והשורש של הכל, זה
התיקון!**

(סבא)

וגם כן אנחנו יכולים לרקוד בכל הרחובות, בכל מקום, בכל כפר. ברמזורים כשיש אור אדום אז נעמוד גם כן ונרקוד... (סבא)

יהיה שמח בכל הרחובות, בכל מקום. יהיה שמח מאוד, ירקדו, רק ירקדו! (סבא)

עיקר העניין שאנחנו צריכים לגלות ולפרסם ולמסור נפשנו על העניין הזה, שעיקר הגאולה תלויה ברבנו נחמן מברסלב (ישראל סבא)

”אם מצאתי מישהו רוצה להתקרב לרבנו, מסרתי את נפשי... רק זה, אין רחמנות גדול מזה!” (שיחות סבא)

כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם. קל וחומר כשהצדיק מסביר פנים יפות ומקרב אותנו באהבה ובשמחה עצומה עד אין סוף, בודאי אנחנו חייבים לאהוב אותו ולשבחו ולפארו ולהודיע ולפרסם שמו בעולם ולעסוק בענייניו ולהפיץ מעיינותיו חוצה לכל המקומות הרחוקים החיצונים מהקדושה, כדי להטיב לכל בני ישראל לדור דור (אב"י הנחל עא)

הפתק

זה פלא כזה שלא היה מעולם, דבר כזה... הוא כבר נפטר והוא מדבר איתי: "תלמידי היקר". ככה קיבלתי במכתב!

זה נס, כל הפתק היה נס איך שנברא.

ואיך הוא חי חתיכת נייר שישים שנה? והוא היה חי בלי פרסום, בלי פעולה, בלי שום דבר, כלום, לא היה שום מחשבה שיתפרסם. למה הפתק היה לפני שישים שנה, מדוע הוא לא התפרסם? ככה, אנחנו לא מבינים!

ובשנים האחרונות פתאום הוא מתעורר. הוא מתפרסם בכל העולם...

הפתק בכל יום אהיה חדש! לא כמו שהוא בא כבר תשעים שנה, הוא אהיה חדש בכל יום! הפתק בכל יום אהיה חדש...

שישים שנה לא ידעתי מזה, רק ידעתי שזה פלא, שזה מחיה אותי, בכל פעם שנפלתי לקחתי את הפתק וקראתי וראיתי שנעשה ענין אחר, שנעשה

שיר חדש.

והיום אחרי שישים שנה נודע לי שזה הפתק...
הוא הפתח של הגאולה! כי בזה נתגלה חדשות
בעולם, רבנו הקדוש גילה בזה הפתק התגלות
חדש!
(שמע ישראל)

רבנו הקדוש אמר בחייו לפני מאה שמונים שנה
שיחה: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח", ככה
כתוב בהספר 'חיי מוהר"ן'. ופה הוא מגלה בפתק:
"מה שאמרת אז, ש'האש שלי תוקד עד ביאת
המשיח' – זה אמרתי עליך!" שעל ידי יהיה מאיר
האור עד ביאת המשיח.
(ישראל סבא נס הפתק)

על ידי הפתק, אני המגשר בין רבנו לעם ישראל.
(שיחות סבא ישראל)

שיר חדש – נ נח

כתוב בזוהר שלעתיד לבוא יתגלה שיר של חסד -
פשוט, כפול, משולש, מרובע, ועל ידי זה יחזור כל
העולם להשם יתברך, לתורה, ויהיה עולם חדש.
ככה כתוב בזוהר.

גם הוא מגלה שהוא זה השיר. השיר הזה: פשוט
כפול משולש מרובע, זה אני בעצמי, נחמן!
איזה נחמן? מאומן.

נ – זה פשוט, אות אחת. נח – זה כפול, שתי
אותיות. נחמ – זה משולש. נחמן – זה מרובע.

רבנו הוא הגאולה. בלי רבנו אין גאולה. העיקר
הוא רבנו, הוא הגאולה. הגאולה עדין לא היה
בעולם, עכשיו הוא זמן הגאולה וכל העולם יתהפך,
יתהפך הכל לטובה...
(שיחה של סבא)

עכשיו יתגלה בעולם רבי נחמן. הוא אמר שהשם
שלו נחמן, זה פשוט כפול משולש מרובע. איך? נ
נח נחמ נחמן מאומן...
(שיחה של סבא)

נ נח, זה יש לו כח, זה פותח כל השערים, כל
השערי רחמים, כל השערי תפילה, כל השערי
תשובה, כל התורה!

רק להזכיר את השם של רבנו, נ נח נחמ נחמן
מאומן, זה מספיק. זה דבר קל להגיד, ומי שאומר נ

נח, אז הוא מחזיק, הוא נכנס בהשורש של הבריאה, בהשורש של כל התורה ושל כל הצדיקים. נכנסים בעולם אחר.

רק להגיד בפה את השם הקדוש הזה, נח נח נחמ נחמן מאומן, זה ממתיק כל הצרות וכל הדינים וכל העוונות וכל הנפילות וכל הכפירות של העולם.

זה מספיק להחריב כל הסטרא-אחרא, כל החושך, הכל מהפך הכל. שזה כח כזה... כח חדש שלא היה מעולם!"

(מתוך ישראל סבא)

סבא ישראל חיזק את אחד מאנשיו שהיה עוסק בהתקנת שלטי נח ואמר לו: דע לך שזה עושה שעשועים גדולים בשמים!

ופעם אחת אמר: אילו היו רגליי בריאות, הייתי משליך הכל ומתקיץ יומם ולילה שלטים עם השם נח נחמ נחמן מאומן.

אין יאוש, יש תיקון הכללי!

שלום אחי היקר!

כל נער, בגיל מסוים, כשמתחיל אצלו כח להוליד, נכנס לתקופת התמודדות לא קלה, זה מובן וטבעי, ולא צריך להיבהל בגלל זה, בסך-הכל זה אומר שאתה בריא.

אבל פה מתחיל הניסיון, איך להשתדל לצמצם את הנפילות בקטע של שמירת הברית.

כל חטא מפיל לעצבות בנפש, הנשמה נסלדת... המוח נאטם, מתחיל להיות מריר, כמו מין קליפה כזו שאוטמת את הלב וענן שחור מעכיר ומסתיר את אור הנשמה...

אז מה עושים כדי לא ליפול? איך לקום יותר מהר?

דבר ראשון, העצה הכי חשובה של ר' נחמן: **טבילה ותיקון הכללי!**

אם קרה והוצאת זרע לבטלה [או ראית "קרי" בשעת שינה], תשתדל למצוא באיזה מקום מקוה או מעיין או ים. טבול גופך באותו היום [אפשר גם בשעות הלילה] ואחר כך תקרא את ה"תיקון הכללי".

"ואמר רבי נחמן, שמי שזוכה, ביום שנפל, לטבול באותו היום ולומר את התיקון הכללי, שוב לא ידאג, כי בודאי תיקן בזה מאוד את הפגם!"

כמה טיפים :

* בדרך כלל, בכל איזור שיש בתי כנסת פעילים, בשעות הבוקר יש מקוה פתוח. תברר אצל חברים או שכנים ש"בעניינים" היכן נמצא מקוה קרוב. [בשביל טבילה, שווה גם לנסוע כמה קילומטרים]

* כאשר אתה מסופק אם תספיק לטבול בשעות הקרובות, אז מומלץ לקרוא את ה"תיקון הכללי" בשביל להרגיע את הנפש בתיקון הנפלא הזה, וכאשר תטבול תקרא שוב פעם את התיקון הכללי, כי שלמות התיקון נעשה כאשר קוראים אחרי טבילה.

* אחי, תאמין בבקשה, תנסה! – גם אם אתה לא רגיל לטבול, תנסה ותראה שזה ממש עושה לך טוב. זה ממש ישפר את ההרגשה ואת ההצלחה בחיים, בלימודים ובשמחה הפנימית. יהיה לך הרבה סבלנות לעצמך ולאחרים. תתחיל להרגיש שאתה מקרין אור [אנרגיה חיובית] לכולם, וממלא יאהבו אותך.

* אם תרגיל את עצמך לטבול בכל יום, אז בכלל החיים שלך יהפכו ל"גן עדן", כי אין הרגשה טובה מזו! כל יום שטובלים, כל היום שמחים! כל מי שטובל ולא משנה איפה, יכול לומר בפה מלא שזה יותר שווה מה"קנטרי קלאב" או מכל הצעה אחרת...

מה עושים כדי להתמודד עם "הרהורים", [מחשבות שאינך מעוניין בהם באמת]...?

* להגיד "שמע ישראל אדוני אלוהנו אדוני אחד" ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". ואם מתגברים הרהורים, נסה לדמיין את האותיות כמו סרט שרץ מול העניים.

* נסה לדמיין את השם י-ה-ו-ה על המצח, זה יקדש לך את הדמיון. גם לצייר שם ש-ד-י שהוא שם השומר מפני מזיקים.

* לשיר: נ. נח. נחמ. נחמן מאומן. [טוב לדמיין את האותיות במחשבה בזמן טבילה במקוה, וכמו כן בזמן של מעידה רוחנית, "השם הזה מהפך מהרע לטוב"]

* לבקש עזרה משמים על זה "בזכות יוסף הצדיק".

* לדבר עם השם גם על נושא זה, בלשון שלך, לספר לו הכל בצורה אישית כמו חבר קרוב. בדרך זו אתה הופך כל מועקה לזעקה וכל נפילה לתפילה. רבי נחמן אמר: כל הדיבורים שאדם משיח עם השם, הם כמו "רוח הקודש" – השם עונה לך בתוך הלב שלך, דרך המילים שאתה מדבר אליו הוא למעשה מדבר אליך! כדאי לעשות זאת במקום שאין אנשים אחרים, כמו ביער, פרדס או שדה פתוח. אפשר גם בחדר לבד.

* להדליק את האור, לשים מוזיקה, לשנות מקום, לצאת מהבית, לנשום אויר צח. להתקשר לחבר. העיקר להסיט את המחשבה למקום אחר.

* אמר רבי נחמן: המחשבה ביד האדם להטותה כרצונו. ועוד אמר: אין שני מחשבות יכולות להיות ביחד. לכן פשוט לחשוב על משהו אחר [על משהו טוב באמת, וכן על דברים שבאמת הייתה רוצה] ודבר נוסף, חשוב מאוד הציע רבי נחמן: אל תסתכל אחורה לבדוק אם המחשבה הרעה נעלמה!

* תשתדל כמה שפחות להסתכל על תמונות [בעיתונים, בסרטים וכדומה] שסתם נכנסות למוח ומטרידות את המחשבה.

* תקרא הרבה בספרים מעודדים. בפרט בספרי רבי נחמן שמראים לך את גודל אהבת הבורא אליך ואת הקרבה שיש לך אליו [למרות שפעמים יש תחושה הפוכה] – תאמץ לך את הספר "משיבת נפש". תרחק ממטיפי מוסר מלחיצים שמבאישים [מבעסים] את ריח נשמתך!

* תמיד תמצא את הטוב שבך. חפש כל הזמן נקודות טובות. על ידי זה תהיה שמח מעצמך ולא יבואו לך מחשבות וגירוים חיצוניים. [למד היטב תורה רפ"ב בליקוטי מוהר"ן, שם רבנו

יפתח לך עניים חדשות, עניים שרואות רק את הנקודות הטובות בך, באחרים
ובכל המציאות כולה]

* אין שום ייאוש בעולם כלל! * אני נופל וקם בראש
מורם!

* תחפש את הכיף שבקדושה, לרקוד ולשמוח, לטייל בארץ
ישראל, להפיץ יהדות, לעשות חסד. חפש את כל מה שאתה
מרגיש שמשמח אותך ומביא לך אור של קדושה נאל תשים
לב לאנשים שמבלי לשים לב עלולים להחליש את דעתך, בכך שהם
טוענים שצריך לעשות את מה שהם עושים בקדושה. זכור תמיד,
שאור השם הוא "מלא כל הארץ" וכל אחד שואב ממנו לפי עניינו
ושורשו, ומה שטוב לו לא בהכרח נצרך לך, לכן תלך אחר חפץ לבך
והעיקר שזה יהיה בקדושה ובתנאי שהקדמת לזה שיחות ותפילות
להשם - שיראה לך את מה שטוב לך לעשות]

* אחי תזכור, יש לך שליחות אלוקית להגשים על פני
האדמה, יש בך ניצוץ משיח, ויש לך תפקיד חשוב בגאולה.
אל תיתן ליצר הרע להפיל אותך, תלחם בו בכל כוחך – עם
ישראל צריך אותך - חזק ואמץ!

אח שלי, אוהבים אותך!

**תשמור על עצמך ועל הנשמה שלך - תחזיק
מעמד!**

תיקון הכללי

תיקון הכללי,

"זה אור של משיח" (סבא).

הריני מקשר עצמי באמירת 'תיקון הכללי'
לרבי נח נחמ נחמן מאומן.

מז.

מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך:
אמרת ליהנה, אדני אתה, טובתי בל עליך:
לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי, בל הפצי
בם:

ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל אסיך נסביהם
מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי:
יהנה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי:
חבלים נפלו לי בנעמים, אף נחלת שפחה
עלי:

אברך את יהנה, אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי:

שויתי יהנה לנגדי תמיד, כי מימיני בל
אמום: לבן שמח לבי, ניגל כבודי, אף בשרי
ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול, לא
תתן חסידך לראות שחת:

תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך ,
נעמות בימיך נצח:

לב.

לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע, בסוי הטאה:
אשרי אדם לא יחשב יהנה לו עון, ואין
ברוחו רמיה:

כי החרשתי, בלו עצמי, בשאנתי כל היום:
כי יומם ולילה תכבד עלי ידך, נהפך לשדי,
בחרבני קיץ סלה:

חטאתי אודיעך, ועוני לא כסיתי, אמרתי,
אודה עלי פשעי ליהנה, ואתה נשאת עון
חטאתי סלה:

על זאת יתפלל כל חסיד אליך, לעת מצא, רק
לשמה מים רבים אליו לא יגיעו:

אתה סתר לי, (- באן, צריך להפסיק מעם -) מצר תצרני,
רני פלמ תסוכבני סלה:

אשכילך, ואורך בדרך זו תלך, איעצה עליך
עיני:

אל תהיו כסוס, כפרד, אין הבין, כמתג נרסן
עדיו לבלום, כל קרב אליך :
רבים מכאובים לרשע, והבוטח ביהנה חסד
יסובבנו:
שמחו ביהנה, וגילו צדיקים, והרגינו כל
ישרי לב:

מא.

למנצח מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל,
ביום רעה, ומלטהו יהנה:
יהנה ישמרהו ויחיהו, ואשר בארץ, ואל
תתנהו בנפש אויביו:
יהנה יסעדנו על ערש דני, כל משכבו הפכת
בחליו:
אני אמרתי, יהנה חנני, רפאה נפשי כי
חטאתי לך:
אויבי יאמרו רע לי, מתי ימות ואבד שמו:
ואם בא לראות, שוא ידבר, לבו יקבץ און
לו, יצא לחוץ ידבר:

יחד עלי ותלחשו כל שנאי, עלי יחשבו רעה
לי:

דבר בליעל יצוק בו, ואשר שכב לא יוסיף
לקום:

גם איש שלומי, אשר במחתי בו אוכל לחמי,
הגדיל עלי עקב:

ואתה יהנה, חגני נהקימני, ואשלמה להם:
בזאת ידעתי כי חפצת בי, כי לא יריע איבי
עלי:

ואני בתמי תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם:
ברוך יהנה, אלהי ישראל, מהעולם ועד
העולם, אמן ואמן:

מב.

למנצח משביל, לבני קרח:

כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג
אלריך אלהים:

צמאה נפשי לאלהים, לאל חי, מתי אבוא
ואראה פני אלהים:

היתה לי דמעותי לחם יומם וּלְיָלָהּ, בְּאָמֵר
אֵלַי כָּל הַיּוֹם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:
אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה, וְאֲשַׁפְּכֶה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעְבֹּר
בַּסֶּךְ, אֲדַדְדֵם עַד בַּיִת אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה
וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹגֵג:
מִה תִּשְׁתַּחֲוֶי נַפְשִׁי וְתִתְהַמֵּי עָלַי, הוֹחִילִי
לְאֱלֹהִים, כִּי עוֹד אֲדַנּוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִי:
אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשִׁי תִּשְׁתַּחֲוֶה, עַל בֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרִץ
יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים, מִהַר מִצְעָר:
תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל
מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִגְלִיךָ עָלַי עֲבָרוּ:
יוֹמָם יְצַנֵּה יְהוָה חֲסֵדוֹ, וּבְלַיְלָהּ שִׁירָה עַמִּי,
תִּפְלֶה לְאֵל חַיִּי:
אוֹמְרָה לְאֵל סְלֵעִי, לְמָה שָׁכַחְתָּנִי, לְמָה קָדַר
אֶלְךָ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב:
בְּרַצַּח בְּעֲצֻמוֹתַי, חֲרַפְוֵנִי צוּרְרִי, בְּאֶמְרָם אֵלַי
כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ :

מה תשתוּחִי נַפְשִׁי, ומה תִּהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹרְנוּ יְשׁוּעַת, פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נמ.

לְמִנְצָה, אֵל תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשֹׁלַח
שְׂאוּל, וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ:

הֲצִילֵנִי מֵאֵיבִי, אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמֵי תִשְׁגְּבֵנִי:

הֲצִילֵנִי מִפְּעַלֵי אֲנִי, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:

כִּי הִגָּה אֲרָבוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ עָלַי עוֹיִם, לֹא

פִּשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתֵי יְהוָה:

בְּלִי עוֹן, יְרוּצוֹן וַיִּבּוֹנְנוּ, עוֹרְהָ לְקַרְאֵתִי,

וּרְאָה:

וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,

הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל תִּחַן כָּל בְּגֵדֵי

אֲנִי סֵלָה:

יִשׁוּבוּ לְעָרְב, יִהְיוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

הִגָּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי

מִי שָׁמַע:

וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם:

עזו אליך אַזְמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֵבִי:
אֱלֹהֵי חֲסֵדִי, יִקְדְּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאוּנִי בְּשַׂרְרִי:
אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי, הִנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ,
וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּגְנוֹ אֲדֹנָי:
חַטָּאת פִּימוֹ, דְּבַר שְׁפָתַימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם,
וּמֵאֵלָה וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
כֹּלָה בְּחִמָּה, כֹּלָה, וְאֵינָמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים
מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:
וַיֵּשְׁבוּ לְעֶרְב, יַהֲמוּ כַכֶּלֶב, וַיִּסּוּבְבוּ עִיר:
הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֹל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ, וַיִּלְיִנוּ:
וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲנָךְ, וְאֶרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ, כִּי
הָיִיתָ מִשְׁנֵב לִי וּמְנוֹס, בְּיוֹם צָר לִי:
עֲזֵי, אֵלֶיךָ אֲזַמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֵבִי אֱלֹהֵי
חֲסֵדִי:

עו.

לְמִנְצַחַת עַל יְדוּתוֹן לְאַסְפָּה מִזְמוֹר:
קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים, וְאַצְעָקָה קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים,
וְהֵאזִין אֵלָי:

ביום צרתי אֲדַנִּי דְרַשְׁתִּי, יְדִי לִלְלָה נִגְרָה, וְלֹא
תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחַם נַפְשִׁי:
אֲזַכֵּרָה אֱלֹהִים, וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַפֵּף רוּחִי
סְלָה:

אֲחֹזֶת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכֵּרָה נְגִינָתִי בַלֵּילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ
רוּחִי:

הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי, וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד:
הֶאֱפֵם לְנִצַּח חֲסֵדוֹ, נֹמֵר אֲמַר לְדֹר וְדֹר:

הַשְׂכַּח חַנּוּת אֵל, אִם קִפְץ בְּאַף רַחֲמֵי סְלָה:
וְאֲמַר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיזוֹן:

אֲזַכֵּר מַעֲלָלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכֵּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָךְ:
וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעֲלֶךָ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

אֱלֹהִים, בְּקִדְשׁ דְּרָבְךָ, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:
אֲתָה הָאֵל עֹשֶׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲוֹךְ:

נְאֻלֶּת בּוֹרוֹעַ עַמְּךָ, בְּגִי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:

ראוּך מִיָּם אֱלֹהִים, רֹאך מִיָּם יְחִילוּ, אִף יִרְגֹזוּ
תְהִמּוּת:

זֶרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת, קוֹל נְתָנוּ שְׁחָקִים, אִף חֲצֹצֵיך
יִתְהַלְכוּ:

קוֹל רַעְמֶךָ בְּגִלְגֹל, הַאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, רְגֹזָה
וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:

בָּיָם דְּרַבְּךָ, וְשִׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא
נִדְעוּ:

נְחִיתָ בְּצֹאן עֲמֶךָ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

ז.

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה, אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר נֹדֵד:

בְּמַרְגָּם הַרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲזִלְלֵנוּ אֶרֶץ וְתִבְל, וּמַעוֹלָם
עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

תֵּשֶׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:
כִּי אֵלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וַאֲשֶׁמוּרָה בְּלִילָה:

זֶרְמַתָּם שָׁנָה יְהִיו, בְּפִקֵּר כְּחֹצִיר יִחְלֹף:

בבקר וציץ, וחלה, לערב ומולל ויבש:

כי כלינו באפך, ובחמתך נבהלנו:

שתה עונותינו לנגדך, עלמנו למאור פניך:

כי כל ימינו פגו בעברתך, כלינו שגינו כמו

הנה:

ימי שנותינו, בהם שבעים שנה, ואם בגבורת

שמונים שנה, ורהבם, עמל ואון, כי גו חיש,

ונעפה:

מי יודע, עז אפך, וכיראתך, עברתך:

למנות ימינו בן הודע, ונבא, לבב חכמה:

שוכה יהנה, עד מתי, והנחם על עבדיך:

שבוענו בבקר, חסדך, ונרננה, ונשמחה, בכל

ימינו:

שמחנו, כימות עניתנו, שנות ראינו רעה:

וראה אל עבדיך פעלך, והדרך על בניהם:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו,

כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

קה.

הודו ליהנה קראו בשמו,

הודיעו בעמים עלילותיו:

שירו לו, זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו:

התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יהנה:

דרשו יהנה, ועזו, בקשו פניו תמיד:

זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו:

זרע אברהם, עבדו, בני יעקב, בחיריו:

הוא יהנה אלהינו, בכל הארץ משפטיו:

זכר לעולם בריתו, דבר צנה, לאלף דור:

אשר ברת את אברהם, ושבעתו לישחק:

ניעמידה ליעקב, לחק, לישראל ברית עולם:

לאמר, לד, אתן את ארץ כנען, חבל נחלתכם:

בהיותם מתי מספר, כמעט, ונרים בה:

ניתהלכו מגוי אל גוי, ממומלכה אל עם אחר:

לא הניח אדם לעשקם, ניוכח עליהם מלכים:

אל תגעו במשיחי, ולגביאי אל תרעו:

ויקרא רעב על הארץ, כל מטה לחם שבר:

שֶׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף:
עָנּוּ בְּכָל רִגְלוֹ, בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
עַד עַתָּה, בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה, צְרַפְתָּהוּ:
שֶׁלַח מֶלֶךְ, וַיִּתִּירָהוּ, מִשָּׁל עַמִּים, וַיִּפְתַּחְהוּ:
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינָיו:
לְאִסָּר שָׂרִיו, בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו, יַחֲבִם:
וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב נָר בְּאֶרֶץ חָם:
וַיִּפֶר אֶת עֲמוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו:
הִפְךָ לָבֶם לְשָׂנֵא עַמוֹ, לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדָיו:
שֶׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
שָׁמוּ בָם, דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
שֶׁלַח חֹשֶׁךְ, וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:
הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם:
שָׂרֵץ אֲרָצִים צִפְרָדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
אָמַר, וַיָּבֹא עֶרֶב, בָּנִים, בְּכָל גְּבוּלָם:
נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם:
וַיַּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנִתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם:
אָמַר, וַיָּבֹא אַרְבֶּחַ, וַיִּלְקַח, וַאֲיִן מִסְפָּר:

וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְמֵיֶו כּוֹשֵׁל:
שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פֶּחָדִם עֲלֵיהֶם:
פָּרַשׁ עֲנָן, לְמִסְךְ, וְאִשׁ, לְהֵאִיר לְיָלֵה: שָׂאֵל,
וַיָּבֵא שְׁלֵיִו, וְלָחֵם שָׁמַיִם, יִשְׁבִּיעֵם:
פָּתַח צוּר, וַיַּזְבּוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהַר:
כִּי זָכַר אֵת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֵת אֲבֵרָתָם עֲבָדוֹ:
וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה אֵת בְּחִירָיו:
נִיתַן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וְעָמַל לְאֲמִיִּם יִירָשׁוּ:
בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הִלְלוּיָהּ:

קלו.

עַל נִהְרוֹת כְּבֹל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ, גַּם כִּינּוּ בְּזִכְרָנוּ
אֵת צִיּוֹן:
עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינּוּ בְּנֹרוֹתֵינוּ:
כִּי שֵׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹכְנֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ
שִׁמְחָה, שִׁירוּ לָנוּ, מִשִּׁיר צִיּוֹן:
אֵיךְ נִשִּׁיר אֵת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדָמַת גִּבֹּר:

אם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחִבִּי, אִם לֹא אֲזַכְּרֶנּוּ, אִם לֹא
אֵעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי:
זָכַר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוּם, אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם,
הָאֲמָרִים, עָרוּ עָרוּ, עַד הַיְסוּד בָּהּ:
בַּת בְּבַל הִשְׁדוּדָהּ, אֲשֶׁרִי שִׁישַׁלֵּם לָךְ, אֶת
גְּמוּלָךְ שֶׁנָּמַלְתָּ לָנוּ:
אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִזוּ וְנִפְּץ אֶת עֵלְלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע:

קג.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֶגְבַל וּכְנֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְבִּי:
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׂמֵעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְּרוּעָה: כָּל הַנְּשָׂמָה תִּהְלֵל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ: